

ΠΟΙΚΙΛΑ

Σιδηρόδρομοι τῆς Ρουμανίας. — Τῷ 1908 οἱ Κυβερνητικοὶ ἐν Ρουμανίᾳ Σιδηρόδρομοι μετέφερον 8,198,087 ἐπιβάτας, καταβαλόντας εἰς εἰσιτήρια μὲν φρ. 26,887,244, διὰ τὰς ἀποσκευὰς τῶν δὲ φρ. 838.312. Τὸ ὅλον βάρος τῶν ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς 6,779,872 τόννους, διὰ τὴν μεταφορὰν δὲ τούτων εἰσπράχθησαν φρ. 52,371,703. Οὕτω τὸ σύνολον τῶν σιδηροδρομ. εἰσπράξεων ἀνῆλθεν εἰς φρ. 80,097,259 (L. st. 3,200,000 περίπου). Τὰ δημοτικὰ ἀντιπροσωπεύουν τὰ 34 % τοῦ μετακομισθέντος βάρους καὶ τὰ 30 % τῶν ὄλων εἰσπράξεων. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος, ἡ μὲν μεταφορὰ ἐμπορευμάτων παρουσιάζει ἐλάττωσιν, ἡ δὲ ἐπιβατῶν ἐπαύθησιν.

Ἐλάχισται αἱ ἐργασίαι ἐπεκτάσεως γραμμῶν. Τὴν 1 Μαρτίου 1908 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίρια τῆς μεταξὺ Buzen καὶ Nehoiasi νέας γραμμῆς, εἰς χρῆσιν ὅμως τῶν ἐπιβατῶν ἐτέθη μόνον τὸ ἀπὸ Buzen μέχρι Cislau τμήμα αὐτῆς. Ἐταιρεία ξυλίας ἠτήσατο τὸν Φεβρουάριον 1909 τὴν ἄδειαν κατασκευῆς γραμμῆς, μήκους 10 1/2 μιλίων ἐκ Nehoiasi μέχρι Varlam (Buzen), οἱ κάτοικοι τοῦ Turn-Severin ζητοῦσι νὰ κατασκευασθῇ γραμμὴ πρὸς βορρᾶν μέχρι τῆς Baia de Arama, μήκους 19 μιλίων περίπου. Ἡ σπουδαιότερα τῶν ἐν σχεδίῳ γραμμῶν εἶναι ἡ μεταξὺ Γαλατιοῦ καὶ Bêrlad, δι' ἣν καὶ πίστωσις ἀνεγράφη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους τούτου.

Ὁ Οὐγγρικός Τύπος τελευταῖον ἠσχολήθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος νέας ἐμπορικῆς ὁδοῦ ἐκ Βουδαπέστης εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἄνευ διαβάσεως ἐκ Σερβίας. Τοῦ σχεδίου ἡ πραγματοποίησις εὐχερῆς, ἐὰν ἡ Ρουμανία ἀποδεχθῇ νὰ κατασκευάσῃ κατ' εὐθείαν γραμμὴν μεταξὺ Rimnic-Vâlcea καὶ Pitesti, ἔτι δὲ καὶ γέφυραν ἐπὶ τοῦ Δουνάβειος παρὰ τὴν Corabia. Ἡ ἀπόστασις νῦν ἀπὸ Βουδαπέστης εἰς Βουκουρέστιον μέσῳ Orsova εἶναι μίλια 549, μέσῳ δὲ Predeal μίλια 555. Ἡ ὑπὸ σκέψιν γραμμὴ, μέσῳ Arad, Alvineg (Klein-Kopisch), Sibin (Hermannstzdt), Turnn-Rosu (Rothenhurn), Pitesti, θὰ εἶναι μόνον 502 μιλίων, ἀλλ' ἀπὸ Ρουμανικῆς ἀπόψεως μειονεκτεῖ, καθόσον ὁ Βουλγαρικός λιμὴν τῆς Βάρνας θέλει ὠφελῆθῃ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Κωνσταντινῆς.

Παραγωγή σιμέντου ἐν Ρουμανίᾳ. — Τῷ 1908 ἰδρύθη νέον ἐργοστάσιον παραγωγῆς σιμέντου ἐν Comarnic. Δὲν μετέχει τῆς συμφωνίας δι' ἣς συνεδέθησαν τῷ 1902 τὰ τρία ἄλλα ὑπάρχοντα ἐργοστάσια, ἔχει δὲ καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς χρήσεως εὐθινοῦ πετρελαίου ὡς καυσίμου ὕλης ἀντὶ γαιάνθρακος Κάρδιφ' ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου εἶνε μειονεκτικὴ ἡ γεωγραφικὴ αὐτοῦ τοποθεσία ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τῶν ἐν Βραίλα καὶ Cernavoda ἐργοστασίων, κειμένων ἐπὶ τοῦ Δουνάβειος. Ἡ ἐτησία αὐτοῦ παραγωγή ἀνέρχεται εἰς 12,000—15,000 τόννους. Ἡ ἐν Ρουμανίᾳ ἐτησία κατανάλωσις σημαντικῶς διακυμαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1905 εἶναι περίπου τόννων 35,000. Ἡ ζήτησις ὑφίσταται κυρίως ἕνεκα τῶν ἐν Ἰασσίῳ ὑδραυλικῶν ἔργων καὶ τῆς ἐν Beresti σήραγγος. Ὁ λιμὴν τῆς Κωνσταντινῆς θέλει προμηθευθῇ μεγάλας ποσότητας κατὰ τὰ προσεχῆ πέντε ἢ ἕξ ἔτη. Ἡ βιομηχανία αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς οἰκοδομικῆς, ἣτις ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐν Ρουμανίᾳ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐσοδείας.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ παραγωγή ὄλων τῶν ἐργοστασίων ἀνῆλθεν εἰς τόννους 55,000, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐν Comarnic ἐργοστασίου καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἄλλων καὶ μάλιστα τοῦ ἐν Βραίλα, περὶ τὰς 118,000 τόννους δύνανται νὰ παράγονται ἐτησίως (Cernavoda τόννοι 40,000, Azuga τόννοι 15,000, Comarnic 15,000, Βραίλα 48,000), ποσότης δηλαδὴ διπλασία τῆς καταναλισκομένης. Ἐν τούτοις ἠγγέλθη ὅτι καὶ Γερμανοὶ κεφαλαιοῦχοι σκοπεύουσι νὰ ἰδρῦσωσι νέον ἐργοστάσιον, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐχορήγησεν ἤδη τὴν σχετικὴν ἄδειαν καὶ προνομίας εἰς τοὺς ἰδρυτάς. Προβλέπεται ὅτι κατὰ τὸ 1909 περὶ τὰς 50,000 τόννων Ρουμανικοῦ σιμέντου θέλει ἐξαχθῆ τῆς χώρας, κυρίως διὰ Βουλγαρίαν, Σερβίαν καὶ Τουρκίαν, ἐνθα δὲν ὑφίστανται ἐργοστάσια καὶ ἡ Αἴγυπτος δὲ νῦν ἀγοράζει ἐκ Βραίλας. Ἡ ὅλη ἔξαγωγή κατὰ τὸ 1907 ἀνῆλθεν εἰς τόννους 7,000, τὰ Οὐγγρικά ὅμως ἐργοστάσια, προμηθευόμενα γαιάνθρακα ἕξ ἔγχωριον ἀνθρακωρυχείων καὶ εἰσοόμενα δι' ἐκπτώσεως τῶν ποταμίων ναύλων, εἰσὶ συναγωνισταὶ ἐπίφοβοι. Ἡ ἐν Ρουμανίᾳ εἰσαγωγή σιμέντου ἐντελῶς διεκόπη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1905.

(Ἐκ τοῦ Μετόχου.)